

отримати додаткове фінансування на економічно вигідних умовах (більш низька вартість капіталу) та фактично безстроково (на весь період існування акціонерного товариства). Потенційно, якщо абстрагуватися від існуючих проблем

функціонування ринку акцій в Україні, це створює реальні передумови для здійснення великих інвестиційних програм і проектів корпоративних підприємств.

Література

1. Погрішук Г. Б. Інвестування : навч. посібник / Г. Б. Погрішук, В. В. Руденко. – Тернопіль : Крок, 2014. – 280 с.
2. Маковецкий М. Ю. Акции как инструмент корпоративного финансирования / Экономика и труд. – 2001. – Вып. V. – С. 114-121.
3. Маковецкий М. Ю. Акционерное финансирование как механизм привлечения инвестиций корпорациями / Актуальные проблемы гуманитарных и естественных наук. – 2014. – №8-2. – С. 56-59.
4. Антипин А. И. Акционерное финансирование строительных проектов / А. И. Антипин // Финансы и кредит. – 2007. – №32(272). – С. 69-75.
5. Зиновьев П. Н. Основные направления привлечения инвестиций в развитие корпораций / П. Н. Зиновьев // Экономика и политика. Серия: Экономические науки. – 2007. – №3(28). – С. 30-35.

УДК351.72.078.3 : 330.34.312

ДЕРЖАВНИЙ ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Нагайчук В.В. – к.е.н., доцент; Коровай О. – ст. 3 курсу, гр. Фвн -31

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Вплив фінансів на економіку тісно пов'язаний з діяльністю держави, яка є суб'єктом управління, що забезпечує організацію та функціонування всіх елементів соціально-економічної системи. Регулююча роль держави в ринковій економіці пов'язана з вирішенням наступних проблем:

- ліквідацією так званих «провалів ринку», коли останній не забезпечує оптимального використання фінансових і матеріальних ресурсів з позиції громадських інтересів;

- підтримання економічної стабільності шляхом регулювання загальноекономічної рівноваги, згладжування негативних наслідків фінансових криз, забезпечення економічного зростання в країні;

- забезпечення гідної якості життя для фінансово вразливих верств населення через перерозподіл доходів;

- надання державних (муніципальних) послуг соціальної спрямованості (освіта, охорона здоров'я, культура, національна оборона, охорона правопорядку тощо).

Державний фінансовий контроль являє собою необхідний інструмент управління фінансовими відносинами і реалізації фінансової політики.

У зв'язку з цим необхідна система прогресивного і дієвого державного фінансового контролю, що забезпечує законність, цільовий характер, ефективність і результативність використання державних фінансових ресурсів, збереження державної власності.

Проте на сьогодні система державного фінансового контролю в Україні не може забезпечити на високому рівні фінансово-бюджетної дисципліни в державі загалом та на її регіональних рівнях. Це зумовлено існуванням значної кількості проблем, які призводять до зростання обсягів фінансових порушень.

Питання раціоналізації фінансового контролю та формування дієвої системи державного фінансового контролю досліджувало багато науковців, серед яких доцільно виділити: І. Басанцова, І. Белобжецького, О. Василика, О. Долгого, Є. Калюгу, М. Мельника, Л. Савченко, І.Б. Стефаника, В. Шевчука, Ф. Ярошенка, Ю. Бажала, М. Білуху, С. Бобира, В. Бурцева, Ф. Бутинця, Л. Вороніна, В. Сопко, Б. Усача, М. Голованя, В. Федосова та ін.

Призначення державного фінансового контролю полягає в тому, щоб попередити нецільове і нерезультативне використання коштів, перевірити законність здійснення операцій, визначити наскільки є обґрунтованими й ефективними прийняті управлінські рішення, а також ступінь їх реалізації, виявити відхилення від затверджених стандартів і розробити заходи, що покращують фінансовий стан конкретного господарюючого суб'єкта. Фінансово-бюджетна дисципліна вимагає чіткого дотримання правових норм, послідовного виконання трудової, договірної, розрахункової і платіжної дисципліни.

Серед основних проблем державного фінансового контролю доцільно виділити такі:

відсутність єдиного погляду щодо визначення поняття фінансового контролю; недосконалість нормативно-правового забезпечення діяльності суб'єктів контролю; відсутність єдиної інформаційної та методологічної бази контролю; недосконалість організаційної структури контролю; недотримання принципу гласності контролю. Також має місце недостатньо швидке реагування правоохоронних органів у випадках фінансових порушень, відсутня належна відповідальність посадових осіб за порушення законів, норм, правил та відповідне відшкодування втрачених ресурсів; спостерігається дублювання окремих функцій державними контролюючими органами, відсутність жорсткої адміністративної відповідальності за бюджетні правопорушення та невідшкодування спричинених збитків, неможливість притягнути винних осіб до кримінальної відповідальності або тільки в окремих випадках та інші.

У широкому сенсі об'єктом державного фінансового контролю виступають процеси формування, розподілу і використання фінансових ресурсів держави економічними суб'єктами; а у вузькому - організації, які використовують державні (муніципальні) фінансові ресурси і державну (муніципальну) власність [1, с. 118].

Однією з ключових класифікаційних ознак системи державного фінансового контролю є «суб'єкт контролю», відповідно до цього у вітчизняній теорії й практиці прийнято поділяти державний фінансовий контроль на зовнішній і внутрішній:

- зовнішній, який здійснюють спеціальні контролюючі органи;
- внутрішній, який здійснюється відповідно до принципу розділення влади виконавчою владою всіх рівнів або контролюючими структурами, що наділені відповідними повноваженнями [2, с. 27].

У вітчизняній практиці домінуючою є позиція, в силу якої основним суб'єктом, що забезпечує фінансово-бюджетну дисципліну в установах фінансової системи країни, є саме зовнішній фінансовий контроль. Зарубіжний досвід також свідчить, що тільки спеціальні незалежні контролюючі органи, проводячи перевірки, надають достовірну фінансову інформацію, необхідну для прогнозування і дозволяють реально оцінити ступінь виконання бюджетних призначень та державні витрати.

Досвід країн з ринковою економікою показує, що кардинальне підвищення ефективності і результативності державних витрат в секторі державного управління може бути досягнуто тільки в результаті створення системи фінансового менеджменту в органах виконавчої влади, а важливим компонентом такої системи є внутрішній фінансовий контроль і аудит ефективності державних витрат.

Таким чином, оцінюючи позитивно розглянуте вище і класифікуючи реалізований фінансовий контроль в якості зовнішнього і внутрішнього, варто враховувати відсутність належним чином організованого внутрішнього фінансового контролю в рамках господарюючих суб'єктів державного сектора. Разом з тим це є об'єктивно необхідною і важливою умовою досягнення ефективності здійснення державних витрат. Подальший розвиток державного (муніципального) контролю повинен проходити також і на рівні державних (муніципальних) установ шляхом створення спеціальних підрозділів установи, які здійснюватимуть управлінський внутрішній фінансовий аудит (результативно-орієнтований), основна мета якого – підвищення ефективності та результативності витрат на поточне утримання і розвиток установи як за рахунок бюджетних, так і позабюджетних фінансових ресурсів.

Література

1. Березовська Н. І. Державний фінансовий контроль в Україні та шляхи його вдосконалення / Н. Березовська // Фінанси України. – 2013. – № 8. – С. 118.
2. Буздуган Я. Фінансовий контроль і правові шляхи його реалізації / Я. Буздуган // Підприємство, господарство і право. – 2011. – № 6. – С. 26-29.

УДК 332.72:336.13(477)

КЛАСТЕР РІЕЛТОРСЬКИХ ПОСЛУГ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ РИНКУ НЕРУХОМОСТІ ЯК СКЛАДОВОЇ ЧАСТИНИ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Бохенко О.С. – к.е.н., доцент

Київський університет ринкових відносин

Трансформація економіки України економіка України постійно наповнюється являється основною ознакою нашого часу, що новими галузями, виникають нові потреби ринку охоплює різні сфери суспільства. Сучасна послуг. Ріелторська послуга виникла багато